

"PLÁTEK" FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2024

After Midnight 2024 – 7

Honzíkova cesta, Malý princ, Malý Bobeš, Malý Hobbit, Harry Potter, ne, ne ne! Karafiátovi Broučci, Tobiáš Lolness, Pekař Jan Marhoul, Tajemství hradu v Karpatech taky ne. A když v závěru koncertu 3 Zuzany Homolovej připomenul Samo Smetana PRAVIDLA MOŠTÁRNÝ, tak opět ne. * A teď už k dění na hlavním pódiu. * Navazujeme tam, kde jsme přestali, když IVA BITTOVÁ zkontrolovala publikum, zda správně zpívá Lásko, bože, lásko. Jen JIŘÍ PAVLICA AND HIS HRADIŠŤAN spustili, bylo to jasné: Lásko, milá, lásko. Když pak Pavlica vedl mezi písněmi obvyklé optimistické řeči, řekl jsem si, dobře, i to je cesta, jak odpoutat lidi od řetězových mailů a jiných vynálezů zkázy. Když pak ale začal mluvit o dokumentu Vězení dějin a své pacifistické posluchače na něj vysloveně poslal, stoupl u mě zatraceně v ceně. O následném zhudebněném Skácelově Pohřbu konfidenta nemluvě. Pak už jsem obvyklé Požáry ze 4 stran, ale mezitím bylo tentokrát jasné slovo. * Bývaly časy, kdy jsem vyslechnutou muziku v After Midnight popisoval jako filmovou hudbu ke snímkům, jejichž scénáře ještě neexistovaly. Ani nevím, proč jsem tenhle způsob psaní AM opustil. Jen DANIEL HERSKEDAL začal, prohlásila moje dcera, že jí to připadá jako nějaká filmová muzika. Než jsem si ale stačil vymyslet aspoň základní schéma scénáře budoucího oskarového filmu, rozhodla za mě paní v každé ruce s jedním rozpitým kelímkem, když jiným paním hlasitě sdělovala okolnosti ošetřování zraněného dítěte v nějakém lékařském zařízení v Moravském krasu. Začal jsem si představovat drsný norský příběh se zraněným dítětem uprostřed Frogner Parku, do Moravského krasu přihrávat ledovec BRIKSDABREEN, k profesoru Absolonovi jako rychlou spojku na běžkách Björna Dahlieho, k mamutům losy & soby, jako řidiče sanitky WABIHO DAŇKESSONA a vystoupení norského YOUTUBISTY si docela užil. * Jen dohrál, vstoupil Ďoubal a asi 5 minut levitoval kolem informace, že v bílém stanu bude hrát TROJKA ZUZANA HOMOLOVEJ. V bílém stanu pak mladá dáma s mladým labradorem stručně, fakticky přesně a zároveň velmi příjemně uvedla Zuzanu Homolovou, Miloše Železnáka s kytarou a Sama Smetanu s houslemi. Ti začali písněmi z vojny (ne proti vojně, jak se to dělávalo dřív, ale z vojny) a skončili písněmi o zlém lásce. Obojí bylo dost výmluvné, podrobněji by mě zajímala komunita Slováků, kteří se vystěhovali do Maďarska a ještě si tam skládali mravně naučné písně. * A jako v Akumulátoru 1 i při koncertu banjistky KELLY HUNT platí, že všechno, co člověk zneužije, bude mu vráceno. Jen jsem si zažertoval na úkor JIŘÍHO ŠTAIDLA coby folkového textaře, už mi byl vrácen Kellyinou houslistkou JULIÍ BATES zpívající mezi písněmi vzniklými na ose MEMPHIS – NEW ORLEANS Kdepak ty ptáčku hnízdo máš. Kytarista ANDREW MORRIS našťestí v Čechách kořeny nemá, to by se mi mohlo vrátit něco z vtípkování o TŘECH WABIÍCH. K přídatku k přídatku obecně dozpíváné IŠLA MARÍNA mám faktickou poznámku: Doufám, že ti, kteří Kelly diktovali její slovenský text, upozornili ji dostatečně jasně, že se nejedná o námořní píseň, tzv. SHANTY SONG. Nejvyšší čas věnovat se Historii trampingu od Boba Hawker Hurricana Mk. I 310. stíhací perutě, kterou za den zhudebnila a nahrála super skupina Supertramp, čímž se vyrovnala české super skupině Luďáci, která se svou pestrou směskou POLEK stihla navíc vystoupit na ROCK FOR POLK & PEOPLE (viz dvacetiminutové video ALBUM ZA DEN na youtube). Supertrampové chtějí taky vystoupit, ale váhají jestli to má být na POLK & ROOTS & WELTMUSIK v Rudolstadt, nebo na nějakém POLK & COUNTRY festu nebo dokonce na POLK & WESTERN ve Vaníčkově Seči. Vždycky pochopitelně existuje možnost pozvat je na POLKOVKY do Náměště. Milan Zeibert

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2024

"PLÁTEK"

7

2.

srpna
2024

Pátek 2. 8.

Hledačství
od 17.30 hod.

Szidi Tobias & Band
(Slovensko)

Firelight Trio (Skotsko)

Citery nad Oslavou
(ČR, Estonsko, Litva,
Finsko): Barbora Xu
& Jausmé
& Eva Väljaots
& Michal Müller

Noční koncert
Stará tkalcovna
Pátí na světě

*Z deníku Mazlípsa
Po roce mě panička
zase vzala do toho
prímovního parku se
staletou boudičkou, ve
které bydlí pudlici.
Mám to tam moc ráda.
Začíná to už od velkých
dveří, kde mě všichni
drbají a hladí. Vždycky
když si panička jde pro
krmení, oni znovu
drbkají a nikdy se
neunaví! Škoda, že si je
nemůžu vzít s sebou
domů, aby paničku
naučili, jak drbat bez
přestávek. Na trávě se
můžu celý týden honit s
folkovými kamarády a
z té srandovní vysoké
placky se střechou
hrají různé zajímavé
zvuky. Včera zpívali
něco o velké misce s
vodou a chlebem přímo
z trouby. Pak tak tam
byl nějaký kluk, který
měl v trubce
schovaného losa nebo
co. Čmouchala jsem
kolem jak o život, ale
nikde jsem ho
nevyčmouchala. Nejvíce
se mi ale líbila ta
poslední paní. Spolu s
šeltii od vedle a
pejskem ze Švýcarska
jsme se shodli, že když
zavřeme oči,*

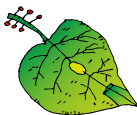

Sobota 3. 8.

Generační osvěžení
od 16.30 hod.

Orchestr Folkových prázdnin
(ČR, Německo, Skotsko)

Devany (Slovensko)

Sona Jobarteh & Band (Gambie)

Glen Hansard (Irsko)

Divadelní šapitó v zámeckém parku:
Divadlo Damúza: ŘEKA

Stará tkalcovna

13:00 - 14:00 Ještě do druhý nohy (film)
a další dílny dle rozpisu uvnitř Plátku...

V dnešním hudebním šapitó...

Wolf Lost In The Poem – Indigem

*Zhudebněná pocta Jana Žambocha českým básničkám
Novým albem Indigem Jan Žamboch postoupil při
zhudebnování ženské poezie do dalšího patra
Zatímco se skupinou Žamboši tíhne Jan k folku, jak ho u
nás máme rádi, pod jménem Wolf Lost In the Poem
vychází z expresivního, příjemně znepokojujícího
zhudebnění a zpěvu bez smítka falešnosti oddanému
básním neobyčejných ženských autorek. Za první album
Nepřipoutaný sklídlil hodně uznání a bylo příjemné
pozorovat, jak na svou introvertní stranu získává i běžné
folkové publikum nepropadající panice z toho, že si s ním
jako jindy nemůže zazpívat. Postavil se před něj pouze s
akustickou kytarou, loopem a zahrádkou efektových
krabiček okolo nohou. Nové album Indigem s
doprovodem postoupilo dál a snad proto nezní tak
drásavě. Harmonické vokály, housle, klavír nebo trubka
hostujících přátel spoustu písní zlyřičtělo a bicí Pavla
Koudelky dřívější těkavost, ve které se tak leckdo mohl
ztratit, rytmicky usadilo až tak, že se bez něho na
koncertech neobejde.*

Bývá dnes často zvykem, že autoři své písně vysvětlují;
nebo dovysvětlují, to když v obavách předpokládají – a
nejednou předpokládají správně – že byste při poslechu
mohli myslet na něco jiného než oni. Ty anotace jsou ale
někdy i zbytečné: buď na ně nedáte, protože co by vám
měl kdo napovídat, když na to chcete přijít sami, nebo se
obáváte ztráty intimní chvíle, kdy ty písně k sobě
„necháváte přicházet“ a dobíráte se jejich podstaty. O
Janovy vysvětlivky ale přesto stojíte: už z první věty totiž
pochopíte, že vám nic nevnučuje, jen se nejspíš upřímně
potřeboval vyzpovídat z rozpoložení, kdy z něho četba
českých básniček „vyrazila emocionální textovou reflexi“.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

S vědou o jméně Původní podoba zkoumaného jména byla Námest' (v mužském rodě) a byla odvozena od osobního jména Námest. Jako u většiny místních jmen se tedy i zde jedná o pojmenování vlastněného zboží (osady) ve smyslu "Námestův majetek". Obdobným způsobem bylo utvořeno jméno "sesterského"

slovenského Námestova. Jeho základní tvar, tedy Námestovo, jen stvrzuje výše řečené. Jak tedy ale vzniklo ono vlastní jméno Námest? V jeho druhé části je částečně skryt základ slovesa mstiti (sě). Onen Námsten, posléze řečený Námest byl tedy mstitel. V nejstarších písemných dokladech, týkajících se osady ze 12. a 13. století, je ještě ve druhé slabice -me- tedy' Námest'. Od 14. století se však již používala hlásková podoba s -mě, vzniklá příkloněním (laskavý čtenáři nediv se) ke slovu město/městys.

Libor

Dnešní noční koncert...

Pátí na světě

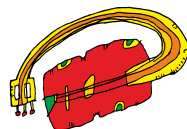
Experti na hymny budoucích států Elektrorocková demonstrace beztíže
Hudební skupina z Brna manipulující s geny žánrů do formy něčeho, co znáte, aniž byste slyšeli. Což jsme si nevymysleli, to o sobě členové uvedli sami a tím pádem leckoho po prodrání se „lepkavým houštím sirupovitých smyčců“ možná zbavili potřeby dozvědět se, co vlastně poslouchá, i když fanouškům skupiny je to od samého začátku jasné. Přece zabalenou zkušenost lidstva, do které, jak se dozvídáme z nového alba Hymny, patří také pomoc v nouzi.

V dnešním divadelním šapitó...

Divadlo Mikro-teatro: Vítr z plachet

Někdy nás zaplaví pocit. Neznámý pocit. Možná smutek? Nebo je to vztek? Nejde pojmenovat. Nejde ho spláchnout ani otřepat. Nezbyvá, než se odrazit od břehu a ponořit se do něj, aby mohl úplně odejít. Zveme vás na plavbu po místech známých i neznámých. Po moři i pod jeho hladinou. Na místa, kde se moře setkává s oblohou, kde se obloha stává mořem, a vzájemně se v sobě ztrácí. Na plavbu našimi pocity.

Na dnešní scéně...

Szidi Tobias & Band (Slovensko)

Šansoniérka, která tančí, jen když se jí do tance chce Slovenská šansoniérka s poezií odkoukanou od života
Zpěvačka a herečka se sugestivním zakouřeným hlasem už léta dokazuje, co všechno pro ni představuje dušespytný šanson: vyznání, terapii na smutek i radost z obyčejnosti a poezii odkoukanou od života; slova, do kterých se s každým poslechem máte víc a víc chuť stoulit. Zpívá převážně o lásce, a když na to přijde, do lásky znásobené do Sedmilásky. Proto patří k nejvýraznějším osobnostem šansonu nejen na Slovensku, ale také u nás, kde bývá často – a právem, nikoliv jen tak - spojována se jménem nedostižné Hany Hegerové. Má za sebou skvělou kapelu, se kterou se prý Szidi Tobias stále chce hrát, zpívat a koncertovat. A skládat nové písně, takže neprozradíme nic tajného: na Folkovkách se možná dočkáme jejího nového, dlouho očekávaného alba.

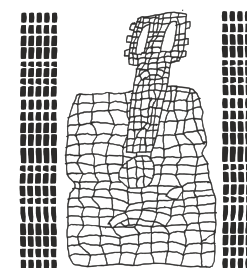
Firelight trio (Skotsko)

Evropská tradiční hudba v podání nekonečně vzrušujícího akustického tria
Hráčka na nyckelharphu Ruth Morris, houslista Gavin Marwick a klavírista a akordeonista Phil Alexander proměnili evropskou tradiční hudbu do nebývalé krásy
Tolik hudební krásy, se kterou si nebudete vědět rady, se jen tak neslyší. Zahraná přitom v tom nejtradičnějším slova smyslu. Vždyť na pódiu vidíme pouze tři muzikanty se třemi nástroji, i když zrovna v tomhle případě jsou počty dost relativní, protože zakrýt vám oči, měli byste za to, že jich je minimálně dvakrát tolik, o nástrojích nemluvě. Jestli to ale nebude tím, že na pódiu

připadáme si jako večer na farmě Tennessee. Oheň plápolá, hvězdy svítí a honáci nám házejí steaky a morkové kosti od večere. Tady nám totiž nikdo nic nehodí. Snažila jsem se dole u koňoboudičky vyprosit kousek toho voňavého hovězího v housece od pána lesů, ale nikdo nedá ani kousek. Prý je to pro pejsky moc velká škoda. No nevím, já si myslím, že škoda je dobrého psa a písničky, kterou si nikdo nezpívá. Drbání a kravám zdar, váš Mazlípes Eywa.

Kari

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Triduum

Pátek
vychází předposlední
plátek

sobota
oranžádám končí
robota

v neděli pak
končí Míry, Miši práce
likvidace

Michal K.

sedí hráčka na nyckelharphu Ruth Morris, houslista Gavin Marwick a klavírista a akordeonista Phil Alexander: sehraní do trojjednotnosti a proslulí uměním proměnit jednoduchost v monumentální kontemplativní hudební obrazy. Zanesly do nich dechberoucí barevnost, virtuozitu, instrumentální dobrodružství a především pocit, že vstupujete do děje imaginárního filmu, ve kterém je vám dobře, ačkoliv se po celou dobu na židli vrtíte netrpělivostí, jak to všechno dopadne a v nejednom případě si přejete, aby ten film nikdy neskončil. Do jeho různorodého děje se nádherně propasly předchozí zkušenosti trojice se skotskou, bretonskou, švédskou, pobaltskou a východoevropskou židovskou hudbou. Taneční rytmy střídají nádherné a především nezvyklé harmonie, veselí melancholie a nad vším jako slunce svítí radost ze hry. Phil Alexander na Folkvách oslnil se skupinou Moishe's Bagel, takže dobře víme, že mu žádný žánr není cizí. Partnerská dvojice Ruth Morris a Gavin Marwick spolu hrají léta a vyjmenovat všechny jejich kapely a projekty je docela náročný úkol. Každopádně ve Skotsku patří k vyhledávaným instrumentálním a skladatelským hvězdám, a když je jejich blízký kamarád Phil po covidu oslovil, ať si s ním jdou zahrát evropskou tradiční hudbu, nicméně jinak, než je běžně, nezaváhali. U loňského debutového alba se pak ani nenamáhalo s názvem: tak si byli jistí, že svou mimořádnou hudbou zaujmou. K čemuž samozřejmě došlo.

VÝSTAVA

ROSTISLAV POSPÍŠIL

BLUES
A JINÉ KRAJINY
& OBJEKTY

VÝSTAVNÍ SÍN
STARÉ RADNICE

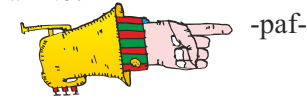
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU, MASARYKOVO NÁM. 100
VÝSTAVA JE PŘÍSTUPNÁ OD NEDĚLE 25. 7.
PO DOBU FESTIVALU DENNĚ 9-12 HODIN (DO 3. 8.),

DÁLE OD 4. 8. DO 31. 8. 2024
PONDĚLÍ-PÁTEK 13-16 HODIN.
SOBOTA 9-11 HODIN, NEDĚLE 14-16 HODIN.

Heeeej! Zpráva ze čtvrteční dílny tvůrčího psaní

Ve čtvrtek jsme se v dílně psaní věnovali kachnám, měsícům a mezerám. Na co jsme přišli? Kachna může být: ťapkající, voděodolná, šťavnatá, vykulená, novinářská, připrclá, ušmudlaná, společenská, závislá, opatrná, tajemná, démonická, supící i kouřící. Mezery mohou být mezi lidmi, mezi zuby, mezi prsty, mezi postelemi, pod jezem, v živém plotě, v metru, ve frontě na banány... Jsme tvořiví a jde nám to!

Ukázky textů:

Do mezery na jezu děda hodlá vplouti,
ale nějak podivně pádlem při tom kroutí.
Za to všechno může nedostatek rumu,
dochází tím k narušení vodáckého umu.
Následně pak pod jezem loď se s dědou hrotí.
(Karel, z připravované sbírky limeriků)

Jednou

Jednou moji sestru Nelu potkala loupež. Když ležela ve vaně, spadla jí z úst na zem skleněnka. Prý spatřila nějakého zahradníka z pohádky, co měl v ruce velké nůžky. S takovými by mohl udělat mezeru v živém plotě. Podíval se jí mezi zuby a řekl jedno slovo: SVĚTLO. Shýbl se a do nůžek nabral její skleněnkou, poté pelášil pryč z koupelny. Nela si promnula oči. Že by za to mohl alkohol z včerejší noci u táboráku?
(Nela)

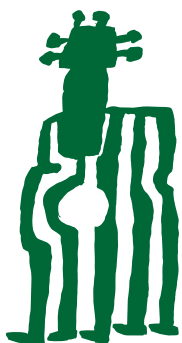

Poledne v tom okamžení...

Pravidelný návštěvník FP mohl letos zaznamenat programovou novinku - polední varhanní čtvrthodinku. A mnozí zaznamenali. Každé poledne 12,00-12,15 jsme si vychutnali produkci jednoho z místních varhaníků. Děkujeme pánům Leščinskému, Strašákovi, Bušovi a Kaškovi za podmanivé zážitky. Inspirací k těmto působivým programovým chuťovkám byly polední meditační čtvrthodinky v katedrále sv. Petra v Řezně. Tato myšlenka byla s vděčností přesazena sem do Naměště a zde očividně vlídně přijata. Ve středu, kdy byla před 12. hodinou do poslední chvíle zamčená vstupní mříž, se před kostelem utvořil hrozen zájemců. Jeden z místních pozorovatelů to komentoval slovy: "Takové nával do kostela taďy už dlóho nebyl!" Díky za toto rozšíření programové nabídky!
Eva

2024

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**Hnízdo múz 3. 8.**

8:15 - 9:15 Ranní jóga

9:00 Raničkova pohádka z půdy

9:00 - 12:00 Grafická dílna - suchá jehla a možná i lynorit

10:00 - 11:00 Tančírna - argentinské tango

10:00 - 12:00 Smalty na vařič

10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika

10:00 - 12:00 Žonglování a kejklování s Adélkou

Rovnováha s Jirkou

10:00 - 12:00 Zauzlovaná dílna

10:00 - 12:00 Kytičky Kanzashi

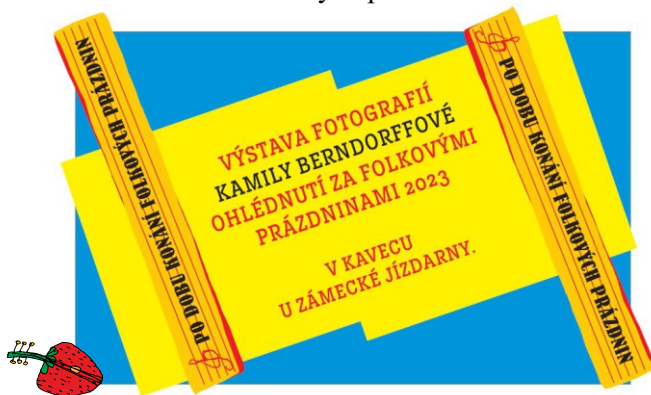
10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - obrázky z květin

10:00 - 12:30 Zvonkohra z klíčů

10:00 - 12:30 Suchá jehla a mokré plstění

10:00 - 12:30 Drátkování

od 16:30 Orchestr Folkových prázdnin

Nakoukněte do Kavecu...

Zavítejte do budovy tzv. Kavecu, která je možná trochu skrytá u zámecké jízdárny, a je tam instalována fotografická výstava Kamily Berndorffové. Otevřeno je zde vždy hodinu před zahájením hlavního programu a o přestávkách mezi koncerty. Letos je tak trochu v novém hávu - na návrh Rosti Pospíšila ji zrealizovala Renata a jak sami uvidíte, umí báječně natírat barevná prkénka a umíšťovat velké plachty s fotkami tak, že se tam všechny vejdou... Nakoukněte do Kavecu...

Citery nad Oslavou (ČR, Estonsko, Litva, Finsko)

Barbora Xu & Jausmé & Eva Väljaots & Michal Müller

Jak tradiční rezidenční setkání výjimečných hráčů na citery dopadne, nevíme, zato jsme přesvědčeni, že jejich společný koncert bude jako vždy patřit k vrcholu festivalu Jausmé z Litvy hraje na kanklés, Eva Väljaots z Estonska na kantele, Barbora Xu z Liberce na finské kantele a čínský guzheng a Michal Müller na českou citeru. Sice se jedná o zvukově příbuzné nástroje, nicméně každý má odlišnou historii, pochází z jiné kultury a každý ze zmíněných hráčů vytváří docela svébytnou hudbu, ačkoliv je spojuje vztah k poezii a přírodě. Tolik citer a výrazných umělců na jednom místě navíc není moc běžné, takže se naskytá příležitost nejen Folkovky, ale i svět ohromit něčím neslychaným. No, neslychaným, to zní jako reklama na zázrak, takže bez přehánění: určité se dočkáme nevšední hudby do barevnosti vyvedené mnohazjazyčností. Zpívat se totiž bude česky, finsky, německy, estonsky, litevsky, čínsky a podle Barbory Xu dojde možná i na angličtinu a v případě nouze i na jazyk „lááááá“.

„Sama hraji tak, jak si myslím, že se dříve hrávalo a ve snaze zachovat tradici, abychom o ni nepřišli. Nechávám se jí inspirovat, ale protože se doba posunula, hraju po svém a tradici přirozeně posouvám do sféry osobního sebevyjádření. Zajímá mne, jak ta hudba dříve vznikala, jakou hráči používali techniku, ale nenechávám se tím svazovat. Proto se budeme všichni snažit vydat se kreativním směrem, v němž se prolnou tradice s moderními prvky. Dohodneme se, co se nám líbí, a k vytvoření nové zvukomalebné krajiny využijeme všechny možnosti našich nástrojů,“ nastínila Barbora Xu, jak si představuje týden zkoušek, poznávání, hraní, nahazování nápadů a skládání, aby se nakonec všichni sladili do harmonie.

Barbora Xu (Česká republika)

Zpěvačka, skladatelka a hráčka na citery stávící s hudbou mimo běžné kategorie most mezi kulturami Asie

Věrnost se vyplácí?

Dostal jsem, coby výraz zákaznické věrnosti, od svého šířitele telefonních hovorů reproduktor s jakýmsi modrým zubem. „Co se s tím dá dělat?“ – Obrátil jsem se o radu na firemního ajťáka. „Když si předplatiš takovou specializovanou hudební platformu, můžeš pak poslouchat kdekoli cokoli budeš zrovna chtít.“ Dostalo se mi poučení směřované k analogovému analfabetovi. „Tedy něco jako tranzistorák?“ „Ne, to si na té aplikaci vybereš interpreta nebo konkrétní skladbu a tu ti to zahráje.“ „Jen samotný písničky, bez zpráv a keců?“ „Přesně.“ „No tak já to ještě promyslím.“ Poděkoval jsem mu za osvětu. Jen písničky, to se mi vždycky líbilo. Vybavila se mi vzpomínka, jak jsme s tátou a bráchou nahrávali z půjčeného gramofonu a štůsku malých desek tehdejší

a Evropy. Rodačka z Liberce už deset let pendluje mezi Taiwanem a Finskem, kde aktuálně žije a na universitě v Turku promovala jako expertka na čínskou kulturu v Centru východoasijských studií. Studovala také na Sibeliově akademii v Helsinkách a stala se virtuózkou na tradiční ceteru - finskou kantele a čínský guzheng. Zhudebňuje prastarou čínskou a finskou runo poezii a v příslušných jazycích zpívá texty vztahující se k přírodě. Debutovým albem Olin Ennen (I Was) vzbudila zaslouženou pozornost nejen mezi odborníky, do hloubky jdoucí umění ocenili rovněž běžní posluchači, uнесеní jejím éterickým hlasem a intimním vyzněním autorských skladeb.

Eva Väljaots (Estonsko/Finsko)

Mistrovská a inovativní hráčka na starodávnou ceteru kannel, s čerstvým tvůrčím vkladem a představivostí bez omezení uvádí do 21. století. Pro její hudbu na debutovém albu Hundinuaiaõis/Bulrush Bloom je charakteristická sugestivní intimita a introspektivní vnímání zvuků okolního světa. I v okamžicích, kdy nezpívá a podlehne

improvizačnímu rozpoložení, dobře slyšíme její napojení na staré legendy a mytologii, ze kterých vychází příběh zrodu ceteru - estonského hudebního symbolu.

Jausmė (Litva)

Post-folk, jemná elektronika, krásný hlas a starobylá cetera od moderně uvažující písničkářky snažící se nabourat stereotypní uvažování o ceterě kankles coby starém nástroji, spojeném výhradně s lidovou hudbou a prostředím folkloristů. Dlouholetý pobyt v britském Bristolu, kontakty s elektronickou scénou a práce na soundtracích pro BBC ji na albu Namolio (Homeward) umožňují inovativně nahlížet na litevské ceterové tradice, autorskou poezii a specifickým stylem hry pro nástroj nacházet nový zvukový potenciál.

Michal Müller (Česká republika)

Citerista s diplomem z Vídeňské konzervatoře beroucí nástroj jako příležitost k nevšední hudbě. Status věrozvěsta a průkopníka hry na ceteru si od samého začátku užíval. Zatímco jinde v Evropě se ceterová tradice udržela, a hráči se museli držet striktních pravidel, u nás prakticky zanikla a podle Michala Müllera tak představovala nepopsaný list, takže si mohl s nástrojem dělat, co chtěl, čehož dokonale využil. V repertoáru sice má středověké skladby, každý si ho přesto nejmíc pamatuje, když zpívá Jimiho Hendrixe nebo Led Zeppelin a hraje jako Eric Clapton. Jasně tím předběhl dobu a už před dvaceti lety tím vlastně dnešní mladé ceterové generaci toužící po experimentech začal ušlapávat cestu.

šlágru na náš zbrusu nový cívkový magnetofon Sonet B3. Kde je mu konec? Možná na půdě, táta nikdy nic nevyhodil. Ale stěží se ještě rozezvučí. Sakra, možná by ten zub dokázal překousnout čas! Co to ale může stát? - Vrtá mi celý večer hlavou. Tak jim asi dám zase něco vydělat. A pak že se věrnost nevyplácí...

Libor

